

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

ICHTHYOSIS

Prof. dr J. J. ZOON eindigt het artikel „Ichthyosis” ¹⁾ aldus: „De resultaten van intern-medicamenteuze therapie — ik noem alleen thyreoid of vitamine A — zijn in het algemeen weinig bemoedigend, hoewel in incidentele gevallen wel eens een gunstige invloed schijnt te zijn gezien”.

Het speelt mij in het gehele artikel geen argument te vinden ter staving van deze afbrekende critiek van de therapie met vitamine A, vooropgezet, dat deze gedurende vele maanden en met zeer hoge doses wordt toegepast. In dit verband moge ik verwijzen naar de zeer goede resultaten, behaald door BICKNELL en PRESCOTT ²⁾ bij de behandeling van „phrynoderma” („Treatment with vitamin A is entirely successful”) en „ichthyosis” („... six cases of ichthyosis all of which were very considerably improved by vitamin A, and ... similar results obtained by two other workers”). Of ... is dit alles ook humbug?

Loosduinen, 26 September 1951

J. HAGA

Dat huidandoeningen, die het gevolg zijn van vitamine-A-deficiëntie, gunstig reageren op toediening van dit vitamine, behoeft ons niet te verwonderen. Dit is het geval bij de zo genaamde phrynodermie (folliculaire hyperkeratosis, soms tevens xerophthalmie, keratomalacie, nachtblindheid, slijmvliesveranderingen). Dit ziektebeeld mag men echter niet identiek stellen met de ichthyosis. De hyperkeratosis, die ook het ichthyotische beeld beheerst (maar minder aan de follikels gebonden is), leidde ertoe, dat men het vitamine A ook bij deze aandoeningen ging proberen. Over de resultaten van deze pogingen is het oordeel nogal voorzichtig, bij voorbeeld:

ANDREWS: „... and vitamin A have questionable value”.

LUTZ: „Eine günstige Beeinflussung scheint sich erzielen zu lassen”.

WIENER: „Vitamin A in high doses has been found ineffective in ichthyosis.”

Toch heb ik mij, ondanks de weinig enthousiaste gegevens uit de literatuur, wel eens laten verleiden bij ichthyosis vitamine A te proberen, echter niet met gunstig resultaat. Uit gesprekken met vele collegae, onder andere in Amerika, kreeg ik de indruk dat mijn ervaringen niet de hunne overeenstemden.

De voorlaatste regel van mijn clinische les als een „afbrekende critiek”. te qualificeren, is wat overdreven; naar mijn smaak komt het vitamine A er nog vrij goed af met de opmerking, dat „in incidentele gevallen wel eens een gunstige werking schijnt te zijn gezien”.

Utrecht, October 1951

J. J. ZOON

Literatuur:

¹⁾ N. T. v. G., 95, 2382, 1951. ²⁾ FR. BICKNELL en FR. PRESCOTT, *The vitamins in medicine*, 2e druk, bl. 66, 67, 69, 70, 1946.

URETHRASTENEN EN DE MOGELIJKHEID BLAASSTENEN SPONTAAN UIT TE WATEREN

Bovengenoemd artikel van J. B. MULLERS ¹⁾, waarin enkele aanhalingen uit mijn proefschrift, geeft mij aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Collega MULLERS zegt op bl. 1987: „(SENDUK) schrijft letterlijk, dat het vrouwelijke geslacht „veel meer vitamine A in de lever en lichaamsvetten opzamelt. Zo zal dan een vitamine A tekort en verschijnselen hiervan, eerder bij mannen dan bij vrouwen optreden” ²⁾).